

Cauza C-562/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții****Data depunerii:**

28 octombrie 2020

Instanța de trimitere:

Administratīvā rajona tiesa (Letonia)

Data deciziei de trimitere:

12 octombrie 2020

Reclamantă:

SIA Rodl & Partner

Pârât:

Valsts ieņēmumu dienests (Letonia)

Obiectul procedurii principale

Cerere având ca obiect i) anularea deciziei administrației fiscale a statului (denumită în continuare „pârâta”) prin care i se aplică reclamantei o sancțiune ca urmare a evaluării incorecte a riscului pe care aceasta din urmă l-a efectuat, în conformitate cu Legea privind prevenirea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării nucleare, în legătură cu clientela sa și ii) obligarea pârâtei de a retrage informația publicată pe site-ul său internet cu privire la aplicarea sancțiunii respective.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

În conformitate cu articolul 267 TFUE, instanța de trimitere solicită interpretarea articolului 18 din Directiva 2015/849 coroborat cu punctul 3 litera (b) din anexa III la aceasta, a articolului 13 alineatul (1) literele (c) și (d), a articolului 14 alineatul (5) și a articolului 60 alineatele (1) și (2) din directiva menționată, pentru a se preciza cazurile în care trebuie luate măsuri de precauție sporită privind clientela, modul în care trebuie să se obțină informații cu privire la activitățile

clientului și la modul în care trebuie publicate informațiile referitoare la sancțiunile aplicate entităților obligate.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 18 alineatele (1) și (3) din Directiva 2015/849 coroborat cu punctul 3 litera (b) din anexa III la aceasta trebuie interpretat în sensul că aceste dispoziții i) impun în mod automat ca prestatorul de servicii externe de audit financiar să ia măsuri de precauție sporită privind clientela ca urmare a faptului că clientul este o organizație neguvernamentală, iar persoana autorizată și angajată de client este un resortisant al unei țări terțe cu grad înalt de risc de corupție, în speță Federația Rusă, deținător al unui permis de ședere în Letonia și ii) impune în mod automat ca respectivul client să fie calificat ca având un grad de risc mai ridicat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, trebuie să se considere că interpretarea dată articolului 18 alineatele (1) și (3) din Directiva 2015/849 este proporțională și, prin urmare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană?
- 3) Articolul 18 din Directiva 2015/849 coroborat cu punctul 3 litera (b) din anexa III la aceasta trebuie interpretat în sensul că instituie o obligație automată de a lua măsuri de precauție sporită privind clientela în toate cazurile în care un partener comercial al clientului, însă nu și clientul, este legat în vreun fel de o țară terță cu grad înalt de corupție, în speță Federația Rusă?
- 4) Articolul 13 alineatul (1) literele (c) și (d) din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că acestea din urmă prevăd că entitatea obligată, atunci când adoptă măsuri de precauție sporită privind clientela, trebuie să obțină de la client o copie a contractului încheiat între acesta și un terț și, prin urmare, se consideră că examinarea *in situ* a contractului respectiv este insuficientă?
- 5) Articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că entitatea care are obligația de a aplica măsuri de precauție sporită față de clienții comerciali existenți, inclusiv atunci când nu au putut fi identificate modificări semnificative în circumstanțele clientului și atunci când nu s-a împlinit termenul acordat de autoritatea competentă a statelor membre pentru a lua noi măsuri de monitorizare, iar această obligație se aplică numai în privința clienților care au fost calificați ca având un grad înalt de risc?
- 6) Articolul 60 alineatele (1) și (2) din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că, atunci când publică informații referitoare la o decizie de impunere a unei măsuri sau sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a acestei directive, împotriva căreia nu a fost

introdusă nicio cale de atac, autoritatea competentă are obligația de a asigura conformitatea exactă a informațiilor publicate cu informațiile constatate în decizie?

Cadrul juridic al Uniunii

Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 5 alineatul (4) primul paragraf.

Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei: articolul 13 alineatul (1) literele (c) și (d), articolul 14 alineatele (1) și (5), articolul 18, articolul 60 alineatele (1) și (2) și anexa III.

Dispozițiile de drept național invocate

Legea privind prevenirea spălării banilor, finanțării terorismului și proliferării nucleare: articolul 6 alineatele 1, 1¹ și 1², articolul 7 alineatul 1 punctele 5, 7 și 11, articolul 8 alineatul 2, articolul 11 alineatul 1 punctele 1 și 2, articolul 11¹ alineatul 1 și alineatul 3 punctul 2 literele a), b) și c), articolul 20 alineatele 1 și 2, articolul 22 alineatul 2 punctul 5 și articolul 46 alineatele 1² și 1³.

Jurisprudența Curții de Justiție

Hotărârea Curții din 25 aprilie 2013, Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:213, punctul 71

Hotărârea Curții din 10 martie 2016, Safe Interenvios, C-235/14, EU:C:2016:154, punctele 77, 87 și 107

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Reclamanta este o societate comercială înregistrată în Republica Letonia, care are ca obiect de activitate activități contabile, de audit financiar și consultanță în domeniul fiscal. În temeiul articolului 3 alineatul 1 punctul 3 din Legea privind prevenirea spălării banilor, finanțării terorismului și proliferării nucleare (denumită în continuare „Legea privind prevenirea”), reclamanta intră sub incidența legii respective.
- 2 Între 3 aprilie și 6 iunie 2019, personalul pârâtei a efectuat o inspecție privind combaterea spălării banilor de către reclamantă, cu privire la care a fost întocmit un proces-verbal inițial de inspecție la 3 aprilie 2019 (continuat cu un altul din 6 iunie 2019).

- 3 Din procesul-verbal inițial de inspecție reiese că sistemul de control intern al reclamantei prezenta mai multe deficiențe, că aceasta nu a întocmit și nu a documentat o evaluare a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul activităților sale economice în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Legea privind prevenirea și, mai ales, că există o divergență cu privire la evaluarea riscului anumitor clienți ai reclamantei: o anumită fundație (denumită în continuare „fundația”) și o anumită societate comercială (denumită în continuare „societatea comercială”).
- 4 Fundația menționată are sediul în Republica Letonia și are ca obiectiv popularizarea și promovarea sectorului tehnologiilor informației în domeniul educației.
- 5 Fundația a devenit client al reclamantei la 25 octombrie 2016. Documentul de identificare a clientului a fost semnat la 7 martie 2017 de o persoană fizică autorizată de fundație (resortisant al Federației Ruse) care conduce în același timp fundația (ca angajat). Ca beneficiar real al Fundației este desemnată întreaga societate letonă (ceea ce contravine reglementării în vigoare).
- 6 Reclamanta a evaluat gradul de risc al clientului ca fiind redus. Pârâta a arătat că, pe baza informațiilor furnizate de Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (Serviciul de prevenire a spălării banilor, Letonia), principalele amenințări privind finanțarea terorismului erau cauzate de utilizarea posibilă a ONG-urilor și a mediului de afaceri în scopul finanțării terorismului și că practica internațională și experiența forțelor și a agențiilor de securitate din mai multe țări demonstrau că ONG-urile erau deosebit de vulnerabile și puteau fi utilizate în mod nelegal pentru finanțarea terorismului. Prin urmare, potrivit pârâtei, reclamanta, întrucât intră sub incidența Legii privind prevenirea, are obligația de a efectua o examinare aprofundată a clientului în cazul în care există o evaluare privind existența unui grad înalt de risc, ținând seama de împrejurarea că clientul reclamantei are legături cu Federația Rusă (țară terță cu grad înalt de risc de corupție).
- 7 La rândul său, societatea comercială are de asemenea sediul în Republica Letonia, iar obiectul de activitate al acesteia îl constituie serviciile de relații publice și de comunicare.
- 8 Societatea comercială a devenit client al reclamantei la 28 decembrie 2017. Singurul asociat și unic beneficiar real al societății comerciale este un resortisant leton.
- 9 Reclamanta a evaluat gradul de risc al societății comerciale ca fiind redus. Analizând extrasele de cont curent ale societății comerciale, pârâta a constatat că aceasta primea lunar transferuri în cuantum de 25 000 de euro din partea Nord Stream 2 AG, o întreprindere stabilită în Elveția, care este o filială a întreprinderii ruse Gazprom (Gazprom deține 51 % din capitalul său social). Pe de altă parte, din facturile emise reiese că acestea au fost întocmite în conformitate cu contractul

semnat la 1 ianuarie 2018 între societatea comercială și Nord Stream 2 AG. Pârâta a solicitat reclamantei să prezinte o copie a contractului respectiv, însă reclamanta nu a furnizat respectiva copie, susținând că a examinat originalul contractului *in situ* la sediul clientului. Având în vedere cele de mai sus, pârâta a concluzionat că, în cadrul supravegherii relației de afaceri, reclamanta nu a acordat o atenție specială operațiunilor efectuate de clientul său (societatea comercială) cu Nord Stream 2 AG, care este o întreprindere ce aparține unei entități stabilite într-o țară terță cu un grad înalt de risc de corupție.

- 10 La data întocmirii continuării procesului-verbal de inspecție (6 iunie 2019), deficiențele sistemului de control intern ar fi fost corectate, iar încălcările nu ar fi fost, așadar, constatate.
- 11 Prin decizia din 11 iulie 2019 a directorului Serviciului de combatere a spălării banilor din cadrul pârâtei, reclamantei i-a fost aplicată o amendă de 3 000 de euro pentru nerespectarea prevederilor Legii privind prevenirea constatate cu ocazia inspecției.
- 12 Pe baza acestei decizii, pârâta a publicat, la 11 august 2019, pe site-ul său internet, informații privind încălcarea Legii privind prevenirea care ar fi fost săvârșită de reclamantă.
- 13 Decizia din 11 iulie 2019 menționată a fost contestată de reclamantă, însă a fost confirmată prin decizia din 13 noiembrie 2019 a directorului general al pârâtei (denumită în continuare „decizia atacată”).
- 14 La 13 decembrie 2019, reclamanta a sesizat instanța de trimitere cu o cerere având ca obiect anularea deciziei atacate și obligarea pârâtei să retragă informațiile publicate pe site-ul său internet referitoare la sancțiunile aplicate reclamantei în calitate de persoană care intră sub incidența Legii privind prevenirea.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 15 Principalele argumente ale părților din procedura principală sunt incluse în motivarea instanței de trimitere.

Prezentare succintă a motivării cererii de decizie preliminară

Obligația de a lua măsuri de precauție sporită privind clientela, chiar dacă forma, structura și activitatea clientelei nu indică vreun risc

- 16 Articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2015/849 prevede că statele membre pot stabili alte „cazuri de risc crescut” în care trebuie adoptate „măsuri de precauție sporită privind clientela”.
- 17 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă orice organizație neguvernamentală ar trebui considerată un caz de risc crescut și, prin urmare, ar

trebui să fie supusă unor criterii de precauție sporită. Nici Directiva 2015/849, nici Legea privind prevenirea nu prevăd că organizațiile neguvernamentale, ca urmare a formei lor juridice, trebuie considerate *per se* cazuri de risc crescut. Potrivit reclamantei, dacă pârâta, în calitate de autoritate națională de supraveghere, consideră că, în toate cazurile în care clientul entității obligate este o organizație neguvernamentală sau în care unul dintre angajații clientului provine dintr-o țară terță cu grad înalt de risc de corupție, trebuie să se procedeze la o examinare aprofundată a clientului, se ridică problema dacă nu cumva această cerință este excesivă sau dacă este proporțională și dacă, în acest caz, nu ar trebui prevăzută *expressis verbis* prin lege.

- 18 În speță, este cert că Federația Rusă nu este o țară cu grad înalt de risc și prin urmare aceasta nu este înscrisă pe lista țărilor cu grad înalt de risc publicată de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), nici pe lista Comisiei Europene a țărilor terțe care nu luptă suficient împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, chiar dacă este posibil ca, în conformitate cu punctul 3 litera (b) din anexa III la Directiva 2015/849 și cu articolul 11¹ alineatul (3) punctul 2 litera (b) la Legea privind prevenirea, să se poată deduce că aceasta este o țară în care există un grad înalt de risc de corupție. Totuși, dispozițiile Legii privind prevenirea și ale Directivei 2015/849 nu impun în mod direct ca clientela să fie supusă unor măsuri de precauție sporită atunci când un resortisant al Federației Ruse este doar angajat al clientului, cu alte cuvinte, dacă nu este beneficiarul real sau titularul real al acestui client în sensul Directivei 2015/849.
- 19 În considerentul (4) al Directivei 2015/849 se subliniază că acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama în continuare în mod special de recomandările și de instrumentele GAFI. La punctul 71 din „Orientările GAFI privind o abordare întemeiată pe risc pentru profesioniștii în audit financiar” (denumite în continuare „Orientările GAFI”), sunt prezentate o serie de criterii care pot caracteriza un risc crescut în funcție de zona geografică. Totuși, niciunul dintre aceste criterii nu este legat de cetățenia sau naționalitatea unui angajat al clientului. În opinia reclamantei, este incompatibilă cu Orientările GAFI orice concluzie întemeiată, în ceea ce privește eventualul risc crescut al fundației în cauză, pe cetățenia sau naționalitatea unei persoane care este angajată a acestui client și care a fost autorizată de clientul respectiv.
- 20 Reiese din jurisprudența Curții că statele membre trebuie să garanteze că măsurile sporite de precauție privind clientela care pot fi aplicate se întemeiază pe analizarea existenței și a nivelului unui risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului legat de un client, de o relație de afaceri, de un cont, de un produs sau de o tranzacție, după caz. Fără o asemenea analiză, nici statul membru vizat, nici, după caz, instituția sau persoana reglementată de [Directiva 2015/849] nu au posibilitatea să decidă de la caz la caz ce măsuri să aplice. În sfârșit, atunci când nu există un risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, nu pot fi luate măsuri preventive întemeiate pe aceste motive (Hotărârea Safe Interenvios, punctul 107). Curtea a statuat de asemenea că astfel de măsuri trebuie să prezinte o legătură concretă cu riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și să

fie proporționale cu acesta (Hotărârea Safe Interenvios, punctul 87). Prin urmare, dacă un astfel de risc nu poate fi identificat, nu este necesar și ar fi disproporționat să se impună întotdeauna o diligență sporită.

- 21 Principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană se aplică atât dreptului Uniunii, cât și dreptului intern atunci când statele membre își exercită puterea discreționară și competența lor în domeniile ale Uniunii care au făcut obiectul unei armonizări de către Uniune (inclusiv în domeniul reglementat de Directiva 2015/849). Astfel cum subliniază jurisprudența Curții, criteriul proporționalității este esențial în ceea ce privește măsurile suplimentare introduse de statele membre pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului. Este posibil ca cerința formală de a clasifica întotdeauna orice organizație neguvernamentală drept client cu grad înalt de risc să nu fie proporțională cu obiectivul, întrucât beneficiul pentru societate nu depășește atingerea adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.
- 22 Potrivit jurisprudenței Curții, atunci când se aplică dreptul național, iar situațiile intră în domeniul de aplicare al unei directive, dreptul național trebuie interpretat, în măsura posibilului, în conformitate cu litera și cu spiritul directivei (Hotărârea Asociația Accept, punctul 71). În speță, există îndoieli cu privire la interpretarea articolului 18 alineatele (1) și (3) din Directiva 2015/849 coroborat cu punctul 3 litera (b) din anexa III la aceasta și în special cu privire la aspectul dacă dispoziția menționată prevede obligația automată de a lua măsuri de precauție sporită privind clientela în cazul în care este posibil să se constate un risc legat de forma juridică a clientului (clientul este o organizație neguvernamentală) și un risc în ceea ce privește activitățile economice ale clientului (persoana autorizată și angajată de client este un resortisant al unei țări terțe cu grad înalt de risc de corupție, în speță Federația Rusă, deținător al unui permis de ședere în Letonia) și cu privire la aspectul dacă respectiva dispoziție stabilește că un grad mai înalt de risc este aplicabil în mod automat clientului menționat. În plus, dacă s-ar ajunge la o astfel de concluzie în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor în litigiu ale Directivei 2015/849, ar trebui să se aprecieze dacă o asemenea cerință trebuie considerată proporțională.

Adoptarea unor măsuri de precauție sporită privind clientela în cazul în care un partener comercial al clientului are legături cu o țară terță cu grad ridicat de corupție, în speță Federația Rusă

- 23 Împrejurarea că însuși clientul sau beneficiarul real al acestuia este stabilit în Federația Rusă – care nu este o țară cu risc ridicat, dar că se poate constata eventual că acesta este o țară sau un teritoriu unde există un grad înalt de risc de corupție – ar putea fi un factor care crește riscul clientului, ceea ce ar putea fi, la rândul său, un motiv de examinare aprofundată a clientului.
- 24 Potrivit părâței, faptul că entitatea Nord Stream 2 AG, care aparține întreprinderii ruse Gazprom (în proporție de 51 %), este acționar al societății comerciale este un factor care crește riscul clientului. Pe de altă parte, faptul că societatea comercială

primește lunar 25 000 de euro din partea Nord Stream 2 AG ar putea indica faptul că aceste entități efectuează o operațiune, atipică având în vedere amploarea și complexitatea sa, care nu pare să aibă un scop economic sau legal evident.

- 25 Prin urmare, în opinia pârâtei, reclamanta ar fi încălcat articolul 20 alineatul 1 punctele 1 și 2 și articolul 22 alineatul 2 punctul 5 din Legea privind prevenirea, care corespund articolului 13 alineatul (1) literele (c) și (d) și articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2015/849.
- 26 Articolul 5 din Directiva 2015/849 prevede că statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului, în limitele dreptului Uniunii. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „dispozițiile mai stricte” menționate la articolul 5 din Directiva 2015/849 se pot referi la situații pentru care directiva respectivă prevede un anumit tip de precauție privind clientela și alte situații care, în aprecierea statelor membre, prezintă un risc. În consecință, Republica Letonia poate de asemenea să adopte dispoziții mai stricte pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului dacă, în aprecierea sa, există un risc. Instanța de trimitere are însă îndoieli cu privire la aspectul dacă, în ipoteza concretă, pârâta, aplicând dispozițiile Legii privind prevenirea, nu a depășit ceea ce este necesar în mod legal, în special prin faptul că a considerat că împrejurarea că un asociat al societății comerciale este o filială a unei întreprinderi a Federației Ruse constituie în sine un factor care crește riscul clientului, chiar dacă această prezumție nu este prevăzută nici în Legea privind prevenirea, nici în Directiva 2015/849.
- 27 Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2015/849 prevede măsurile de precauție sporită privind clientela, printre care se menționează, la literele (c) și (d), evaluarea și, după caz, obținerea de informații privind obiectul și natura dorită a relației de afaceri, precum și realizarea unei monitorizări continue a relației de afaceri. Totuși, această dispoziție a directivei nu precizează metodele și mijloacele de evaluare și de obținere a informațiilor.
- 28 Trebuie arătat că dispozițiile Legii privind prevenirea, la fel ca articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2015/849, nu impun obținerea de copii ale documentelor operațiunilor, în special atunci când operațiunea nu prezintă elemente neobișnuite sau când nu se constată un risc crescut al clientului. În consecință, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă pârâta nu și-a depășit competențele legale prin faptul că a impus prezentarea unei copii a contractului încheiat între societatea comercială și Nord Stream 2 AG.
- 29 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se clarifice aspectul dacă dispozițiile Directivei 2015/849 prevăd că, în ipoteza în care un partener al clientului are legături o țară terță cu grad înalt de risc de corupție, în speță Federația Rusă, trebuie luate măsuri de precauție sporită privind clientela și dacă aceste dispoziții impun obținerea unei copii a contractului încheiat între client și

terț și, prin urmare, se consideră că examinarea respectivului contract *in situ* este insuficientă.

Actualizarea informațiilor privind clientela

- 30 Articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2015/849 prevede că obligația de actualizare a informațiilor privind clientela se aplică „în funcție de risc”. Cu alte cuvinte, atunci când clientul prezintă un risc scăzut, iar circumstanțele clientului nu s-au schimbat în mod semnificativ, articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2015/849 nu impune adoptarea unor măsuri de precauție sporită în legătură cu clientela. Din moment ce, în opinia pârâtei, reclamanta a încălcat articolul 8 alineatul (2) din Legea privind prevenirea, care prevede că persoana care intră sub incidența legii respective realizează periodic actualizarea informațiilor privind clientela și, în orice caz, cel puțin o dată la 18 luni, și întrucât la data faptelor din prezenta cauză, atunci când pârâta a procedat la examinarea reclamantei, nu trecuseră încă 18 luni de la data la care societatea comercială devenise client al reclamantei, trebuie să se clarifice dacă dispozițiile Directivei 2015/849 stabilesc, și dacă acest lucru este justificat și proporțional, că entitatea obligată trebuie să aplice măsuri de precauție sporită cu privire la clienții existenți, inclusiv într-o situație în care nu au fost constatate modificări semnificative în circumstanțele clientului și dacă această obligație se aplică numai în raport cu clienții cu privire la care s-a constatat un risc crescut al clientelei.

Publicarea de informații pe site-ul internet al Administrației fiscale a statului

- 31 Articolul 60 alineatul (1) din Directiva 2015/849 instituie obligația de a publica informații referitoare la orice decizie de impunere a unei măsuri sau sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei 2015/849. Alineatul (2) al acestui articol permite statului membru să publice și sancțiunile împotriva cărora a fost formulată o cale de atac, cu condiția ca informațiile privind calea de atac și rezultatul acesteia să fie de asemenea publicate.
- 32 Instanța [de trimitere] concluzionează că, la transpunerea Directivei 2015/849, Republica Letonia a introdus modalitatea cea mai strictă – cea prevăzută la articolul 60 alineatul (2) – și că, în conformitate cu articolul 46 alineatul 1² din Legea privind prevenirea, deciziile atacate (care nu sunt încă definitive) ale autorității de supraveghere sunt de asemenea publicate pe site-ul internet.
- 33 Articolul 60 alineatul (1) din Directiva 2015/849 prevede că informațiile publicate includ cel puțin tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Reclamanta arată că, în cadrul publicării sale, pârâta a indicat inițial (la 11 august 2019) în mod eronat natura încălcării (sistemul intern de control al reclamantei era nedezvoltat), deși reclamanta a elaborat un sistem de control intern, chiar dacă fuseseră constatate deficiențe. În opinia reclamantei, publicarea respectivă ar fi creat în percepția publicului larg o impresie eronată cu privire la natura încălcării

săvârșite de reclamantă, iar aceasta ar avea o incidență negativă asupra reputației sale.

- 34 Instanța de trimitere arată că, inclusiv la momentul adoptării prezentei decizii, publicarea indică de asemenea în privința reclamantei că sistemul său de control intern nu este dezvoltat în întregime, că nu a fost realizată și documentată o evaluare a riscurilor, că întinderea examinării clientului nu corespunde riscurilor existente, că nu s-a precizat cine este beneficiarul real, că nu a fost efectuată o supraveghere suficientă a operațiunilor, chiar dacă în urma procesului-verbal de inspecție (din 6 iunie 2019) nu a fost constatată existența unor încălcări cu alte cuvinte, încălcările fuseseră corectate cu ocazia inspecției.
- 35 Se solicită așadar Curții de Justiție a Uniunii Europene să stabilească dacă articolul 60 alineatele (1) și (2) din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că, la momentul publicării unor informații referitoare la o anumită decizie, autoritatea competentă are obligația de a asigura conformitatea exactă a informațiilor publicate cu informațiile constatate în decizie.